

TÁC PHẨM VĂN HỌC ĐƯỢC GIẢI THƯỞNG NHÀ NƯỚC

NGUYỄN TRỌNG OÁNH

Đất trăng

Phần 2

TIỂU THUYẾT

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

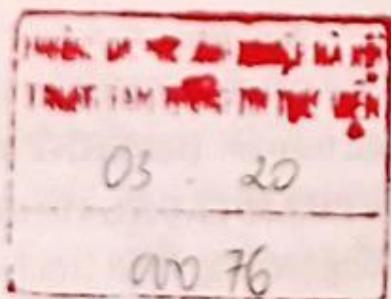
TÁC PHẨM VĂN HỌC ĐƯỢC GIẢI THƯỞNG NHÀ NƯỚC

NGUYỄN TRỌNG OÁNH

Đất trăng

Phần 2

TIỂU THUYẾT

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

ĐÀO

— ban;
UTHÌNH
Hội VHNT Việt Nam
à văn Việt Nam

— ban:
UNG ĐIỂN
các Hội VHNT Việt Nam
YÊN TRÍ HUÂN
Nhà văn Việt Nam

Jy viên:
Ô KIM CƯỜNG
các Hội VHNT Việt Nam
AM TRUNG ĐỊNH
ên tập NXB Hội Nhà văn
AN QUANG QUÝ
g biên tập NXB Hội Nhà văn

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Nền văn học cách mạng Việt Nam được Bác Hồ đặt nền móng từ những năm đầu thế kỷ 20 và có bước phát triển rực rỡ từ sau Cách mạng tháng 8/1945, đặc biệt là trong sự nghiệp giải phóng dân tộc và xây dựng lại đất nước sau chiến tranh. Đó là thành tựu to lớn và phong phú cả về nội dung, tư tưởng, nghệ thuật và đội ngũ sáng tác. Những tác phẩm văn học kết tinh tài năng, tâm huyết của nhiều thế hệ nhà văn đã đi vào ký ức hàng triệu người Việt Nam, góp phần nuôi dưỡng vẻ đẹp tâm hồn và nhân cách con người Việt Nam, làm giàu thêm những giá trị văn hóa Việt Nam mà ông cha ta đã dày công xây dựng. Tập đại thành văn học cách mạng và kháng chiến là bức tượng đài kỳ vĩ ghi lại diện mạo đất nước và con người Việt Nam về một thời kỳ vĩ đại của dân tộc, đưa tiến trình hiện đại hóa văn học lên một tầm cao mới.

Nhằm tôn vinh những đóng góp to lớn vào nền văn học cách mạng, Đảng và Nhà nước quyết định trao tặng Giải thưởng Hồ Chí Minh và Giải thưởng Nhà nước cho các tác phẩm văn học xuất sắc. Tiếp theo bộ sách văn học được Giải thưởng Hồ Chí Minh do Nhà xuất bản

Văn Học xuất bản, Nhà nước đã quyết định giao cho Hội Nhà văn Việt Nam và Nhà xuất bản Hội Nhà Văn thực hiện dự án "Công bố và phổ biến các tác phẩm văn học được Giải thưởng Nhà nước" (giai đoạn thực hiện 2014 - 2015).

Việc Nhà nước đầu tư xuất bản bộ sách lớn này không chỉ động viên, khích lệ các nhà văn tiếp tục lao động sáng tạo mà còn là công trình thực hiện Nghị quyết 9, Ban chấp hành Trung ương Đảng khóa XI: "Xây dựng văn hóa, con người Việt Nam, đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững của đất nước". Với ý nghĩa ấy, tác phẩm của mỗi tác giả được trân trọng in riêng; tôn trọng tính lịch sử, tính nguyên bản và thống nhất về quy cách, chất lượng, thẩm mỹ... theo tiêu chí của Chính phủ.

Với lòng trân trọng và ý thức trách nhiệm cao, tập thể cán bộ, biên tập viên Nhà xuất bản đã hoàn thành bộ sách quý với sự cố gắng cao nhất. Bộ sách gồm những tác phẩm của 121 tác giả được trao Giải thưởng Nhà nước qua ba đợt, năm 2001, năm 2007 và năm 2012.

Nhà xuất bản Hội Nhà Văn chân thành cảm ơn sự quan tâm và tạo điều kiện của các cơ quan chức năng của Chính phủ, Liên hiệp các hội văn học nghệ thuật Việt Nam, Ban chấp hành Hội Nhà văn Việt Nam giúp đỡ chúng tôi thực hiện dự án quan trọng này.

Xin trân trọng giới thiệu bộ sách đến bạn đọc trong và ngoài nước.

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Nhà văn NGUYỄN TRỌNG OÁNH

NGUYỄN TRỌNG OÁNH

Bút danh khác: NGUYỄN THÀNH VÂN

(1929 - 1993)

Họ và tên khai sinh: Nguyễn Trọng Oánh. Sinh ngày 1 tháng 11 năm 1929, tại xã Nghi Long, huyện Nghi Lộc, Tỉnh Nghệ An. Đảng viên Đảng CSVN. Hội viên Hội Nhà văn Việt Nam. Mất ngày 24 tháng 12 năm 1993.

VÀI NÉT VỀ QUÁ TRÌNH HỌC TẬP CÔNG TÁC, SÁNG TÁC: Xuất thân trong một gia đình nông dân, là học sinh trung học tham gia cách mạng tháng Tám, hoạt động thanh niên ở Địa phương, sau nhập ngũ vào Đại đoàn chủ lực 304, chiến đấu trên nhiều chiến trường phía Bắc. Từng là cán bộ tuyên huấn, tham gia vào báo trung đoàn và đại đoàn.

Năm 1955: được điều về trại sáng tác viết truyện anh hùng của Tổng cục chính trị.

Năm 1957: là thành viên đầu tiên của ban biên tập tạp chí Văn nghệ quân đội. Trong những ngày không quân Mỹ đánh phá miền Bắc ác liệt, công tác ở tuyến lửa khu 4, từng sống với các chiến sĩ cao pháo ở

Cầu Cát, Bến Thủy, song Gianh và đảo Cồn Cỏ.

Năm 1967: vào Nam chiến đấu, thoát dấu vào Tây Nguyên, về sau vào B2 làm biên tập và Tổng biên tập Tạp chí Văn Nghệ quân đội.

Năm 1984: Đại tá, chuyên sáng tác.

TÁC PHẨM CHÍNH ĐÃ XUẤT BẢN: *Thơ hương bốn mùa* (thơ, 1961); *Ngày đẹp nhất* (thơ, 1974); *Lời người cầm súng* (thơ, 1977); *Nhật ký chiến dịch* (ký sự, 1977); *Đất trắng* (tiểu thuyết, 2 tập, 1979 - 1984); *Con tốt sang sông* (tiểu thuyết, 1989)...

GIẢI THƯỞNG VĂN HỌC: Giải thưởng Hội Nhà văn năm 1977. Giải thưởng văn học Bộ Quốc phòng năm 1984 bộ tiểu thuyết *Đất trắng*. Giải thưởng Nhà nước về Văn học nghệ thuật đợt I, năm 2001.

SUY NGHĨ VỀ NGHỆ VĂN: ... *Nói về quá khứ một cách nghiêm túc và trung thực thì không sợ không có điều gì để nói với hôm nay...*

(Trích lời phát biểu của nhà văn Nguyễn Trọng Oánh đăng trên *Tạp chí Văn nghệ Quân đội* số 4-1985).

ĐẤT TRẮNG

Tiểu thuyết

Đất Trắng là một tiểu thuyết của nhà văn Nguyễn Huy Thiep. Tác phẩm này là một câu chuyện về một gia đình nông dân Việt Nam, họ là những người có đất và làm nông nghiệp. Họ sống trong một xã hội mà có rất nhiều thách thức và khó khăn. Tuy nhiên, họ vẫn cố gắng giữ gìn và phát triển đất đai của mình.

Tác phẩm này đã nhận được sự quan tâm và đánh giá cao từ giới phê bình và độc giả. Nó đã giúp cho khán giả hiểu rõ hơn về cuộc sống và tinh thần của nông dân Việt Nam. Tác phẩm này cũng đã đưa ra những bài học quý giá về cách sống và làm việc.

PHẦN HAI

ĐẤT ĐỨNG CHÂN

Chương một

- Bác Hai!

- Ủa, Tư Quang mày?

Hai người chào nhau rồi im lặng ngồi nhìn nhau. Từ lúc Tư Quang vào, ông Hai Trụ ngồi xếp bằng không nhúc nhích trên tấm phản kê chính giữa nhà, thong thả nhấp từng hụm trà một.

Họ tìm gặp nhau, nhưng khi đã ngồi trước mặt nhau rồi thì lại không biết nói gì cả. Họ đều từ ngoài Đồng Lớn vào, tình hình ngoài đó đang sôi động, nhưng ở đây lại im khe. Máy thăng lính không ra "kích" đêm, thậm chí không thèm bắn pháo sáng canh chừng như mọi hôm nữa.

Dãy nhà tôn trong ấp nằm dài xếp hàng ken nhau trong tranh tối tranh sáng. Le lói có những ngọn đèn dầu hỏa rọi

ánh sáng qua kê vách. Tiếng pháo, tiếng bom từ ngoài Đồng Lớn dội về làm cho mọi người không ngủ được. Ngọn lửa từ phía đó cháy sáng rực một góc trời.

Sau những cánh cửa khép kín, phát ra tiếng nhạc xập xình, tiếng ca vọng cổ rền rĩ lẫn trong tiếng khóc của trẻ con và tiếng chó sủa hờ hững canh một cách mệt mỏi.

Ông Hai Trụ khít mũi hoài. Cái gì cũng ngọt ngạt. Những con trâu bị cột sát sau hè nhà ngay giữa lối đi, mùa mưa, nước phân, nước giải trôi lênh láng.

Dãy nhà lụp xụp này nằm lọt giữa vòng rào kẽm gai, cạnh chiếc lô cốt chuồng cu cao lùng lũng, trông chẳng khác gì một trại chăn nuôi khổng lồ.

- Vào ấp chiến lược!

Chuyện xưa nay ông Hai Trụ chưa bao giờ nghĩ tới. Vậy mà hôm nay...

Ông giận mình rồi lại giận lây sang cả cái ấp Đồng Lớn vốn xưa nay ông rất yêu mến. Ông đã đi từng nhà nói chuyện với bà con cô bác. Lúc đầu người ta còn nghe lời ông, ban ngày tản ra ngoài bìa rừng, đến đêm lại trở về... Cũng có gia đình chia đôi, vào trong ấp chiến lược một nửa, ở lại bên ngoài một nửa. Nhưng rồi dần dần, tụi nó bắn pháo dữ quá, và cho đến hôm qua, sau một trận càn ủi ác liệt kéo dài chỉ còn ông là người ở lại cuối cùng để rồi đến bây giờ cũng phải tìm vào đây.

Mấy đứa du kích thì không nói làm gì, chúng nó chẳng

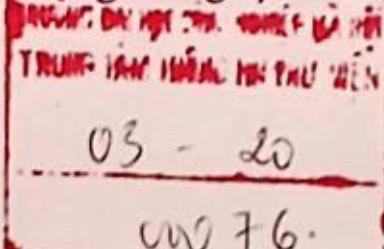
lấy sức đâu mà chống chọi với thằng Mỹ được mãi... Nhưng các đơn vị chủ lực tại sao không đem quân về mà đánh, mà giữ lấy cái ấp Đồng Lớn xưa nay vẫn là căn cứ du kích nổi tiếng một vùng này? Đất đã bò di làm sao quay lại được nữa?

Hôm con Sáu Trang về, ông đã nói với nó:

- Ngày một ngày hai rồi thằng Mỹ sẽ ủi trăng, ủi sạch bách, ủi teng beng hai quận Củ Chi, Trảng Bàng này cho chúng mày xem. Đến lúc đó rồi một búi cây cũng không còn mà núp. Du kích bấy giờ ém vào đâu? Chủ lực ém vào đâu? Mày về nói với mấy anh trên tình liệu xem sao chứ cứ cung cách này thì rồi bọn tao cũng đến phải bỏ đất mà đi thôi.

Nói vậy chứ làm sao bỏ đất mà đi được?

Biết bao nhiêu lần rồi, từ trong những đám lửa đó, ông Hai bốc vác, thu vén tro than, nhặt nhạnh từng mảnh gỗ, thanh tre còn lại, dựng lên ngôi nhà trên cái nền sạm đen màu khói ấy. Những thanh gỗ tướp xơ, những tấm ván cong vênh, những cây cột cháy xém còn mang đầy thương tích đó. Dấu vết mùi gỗ cháy trên một cái ghế ngồi, dấu đạn xuyên ở một cánh cửa, cái kiêng cụt chân mà bà Hai kê bằng viên gạch đều được ông Hai giữ lại. Cứ sau mỗi trận càn ủi, ngôi nhà lại thay đổi đi một ít. Nên rộng thêm ra, nhà thu hẹp lại, mái thấp xuống. Mặc dầu thu nhỏ hạ thấp, thay đi những cây cột mới, những cánh cửa mới, ông Hai vẫn giữ nguyên cho ngôi nhà những cái gi

MỤC LỤC

ĐẤT TRẮNG

(*Tiểu thuyết*)

Chương một.....	15
Chương hai	67
Chương ba.....	121
Chương bốn	162
Chương năm	212
Chương sáu	269
Chương bảy.....	329
Chương tám	383
Chương chín	414
Chương mười	452
Đoạn kết	473